

CECHOWNIK (1) *sb m*

N pl cechownicy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Członek związku, stowarzyszenia: Curiales, alias Tribules, Cechownicy/ którzy do yednego cechu albo bráctwá należą. Mqcz 73a.

ZZa